

betalt i Selskabets Kasse. Inden andre 6 Maaneder skal der dernæst være ydet Arbejde og leveret Bygningsmateriale til en Værdi af mindst 1 Million Rd., saaledes at vi efter 1 Aars Forløb have en afgjort Betryggelse for, at Sagen ganske vist maa føres videre. Jeg mener sikkert ikke, at man skal give Concession, blot fordi Folk komme med et Project, som kan være mere eller mindre vildt — hermed vil jeg dog ikke have udtalt, at dette Project maa karakteriseres saaledes —, men naar Folk, som forlange Concession, selv vise Tro til Planens Udførlighed ved at indsatte en Risico paa den, skal man efter min Mening give Concession, og det glæder mig, at Sagen stiller sig saaledes i det nærværende Tilfælde, idet de Vedkommende, hvis deres Idee skulde vise sig kun at være et løst og vildt Project, skulle bringe et Offer. I saa Tilfælde maa de nemlig tage Skade for Hjemgjæld og miste de deponerede 20,000 £. Denne Sum er ganske vist ikke noget Betydeligt for Staten at indvinde, men for Entreprenuerne maa et Tab deraf ansees for meget betydeligt, og det viser stor Tillid til Sagen, at de have deponeret en saadan Sum. — Med Hensyn til Projectets Udførlighed i det Hele kan jeg ikke have nogen Mening. Jeg er ikke Techniker og kan ikke have nogen grundet Mening om Bygningen af de Broer, som ere blevne saa meget omtalte, men efter Alt, hvad jeg har seet, og hvad der foreligger, er det ganske sikkert, at store Autoriteter udtale sig for deres Udførlighed, og for mig er dette Spørgsmaal forsvindende ligeoverfor det Factum, at der er deponeret 20,000 £. Jeg skal ikke her gaae ind paa de offentlige Udtalelser, som de ærede Medlemmer kjende, angaaende disse 20,000 £'s Deponering; jeg skal ikke gaae ind paa det Spørgsmaal, om de ere sikkert deponerede og paa en Maade, som fra Entreprenuerens Side maa siges at være correct, thi jeg mener, at derom kan der ikke mere være Tvivl; idetmindste troer jeg ikke, den lovgivende Magt har Noget at bestille dermed. Vi bemhydige Indenrigsministeriet til at meddele den omhandlede Concession under den Betingelse: „at der til Sikkerhed for Opfyldelsen af de nedenstaaende Vilkaar i Indenrigsministeriet er deponeret en Caution af 20,000 £.

i saadanne Effecter, som Indenrigsministeriet anseer for gode.“ Indenrigsministeren har nu erkjendt, at vedkommende Concessionsøger har opfyldt sine Forpligtelser, og han anseer sig derfor for bunden til at opfylde sine, men vi maae have den Tillid til Indenrigsministeren og overhovedet til de udøvende Magter, at naar de sige, at en saadan Sum er deponeret, er det ogsaa virkelig skeet paa en passende og rigtig Maade. Jeg skal, som sagt, ikke gaae ind paa Udkastets Detail, men jeg troer, at det, efterat Indenrigsministeren har erklæret, at Betsøbet er deponeret, er besynderligt at nære nogen Tvivl om, at Deponeringen er foregaaet paa en rigtig Maade. — Jeg skal allerede her tillade mig at udtale, at skjøndt den nedsatte Commission har været sammensat af Mænd med stor Dygtighed, kan det dog vel ikke være underkastet nogen Tvivl, at denne Sag maa gaae til Udvalg, ligesom der vel heller ingen Tvivl er om, at den næste paa Dagsordenen opførte Sag maa gaae til det samme Udvalg. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa den sidst omtalte Sag, men jeg maa dog udtale, at jeg ogsaa har hilset den med Glæde, fordi jeg troer, at der ved den samtidige Behandling af disse Love vil fremkomme et meget godt Forhold, idet den ene vil bestemme den andens Varighed og Udførlighed. Jeg troer, at det heldigste Resultat vil være, at det, naar vi give denne Concession, staaer klart for den Mand, som faaer den, at han, hvis han ikke skulde opfylde sine Forpligtelser inden 6 Maaneder, ikke kan gjøre Regning paa en Ollebrødsbarmhertighed, som man kalder det, eller gjøre sig det ringeste Haab om at kunne faae de 20,000 £. tilbage. Naar Folk have deponeret Noget til Sikkerhed for en Forpligtelses Opfyldelse, da bør ingen Ollebrødsbarmhertighed gjøre sig gjældende; Summen bør ikke gives tilbage, og der bør ikke gives nogen Ubsættelse. Som Middel til at staae dette fast, troer jeg, at det næste Lovforslag kan tjene overordentligt meget; thi hvis den ene Concessionshavers Forpligtelse ikke er udført om 6 Maaneder, bør den anden Concessionsøger strax indtræde i hans Ret, og om 6 Maaneder kunne vi altsaa vide, om vi faae en Jernbane efter den ene eller efter den anden Plan. Vi have sølgelig Intet at risikere,